

Voda se v zimě mění v led, i moje srdce zamrzá jakbysmet;
dostala jsi mě, končí let, vydechnu brzy naposled.

Zabíjen citem stoupám výš, k povrchu jevů dospěju, uvidíš;
pobíhám bytem, plním spíž, rychlejší přerod nespatříš.

Civilisace, moje lásko, dal jsem ti srdce a ty jsi tak chladná,
umělá kráska bez výrobní vady, jen ruce ti barví teplá krev.

Vím, co se skrývá pod tvou maskou, naděje světu nezbývá žádná,
kdekdo se dneska dopouští zrady, tak proč se pořád ohlížet.

Civilisace - globalisace,
unifikace a radiace,
informace a deformace
internace, kremace.

Záruky skýtá na břicha sytá,
všude ji vítá sebranka zpitá,
všichni se těší na jelita,
prvotřídní kvalita.

A já chci taky místo u stolu, u prostřeného stolu,
chci stoupat jen nahoru a neklesat dolů,
zapomenout na všechno, co duši mou tíží,
nepřemýšlet, hodovat, vždyť konec už se blíží,
vždyť konec už se blíží, vždyť konec už se blíží,
vždyť konec